

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

17. Si Fratrum &c. Contra usurpantes Romani Imperii Vicariatum: anno
circiter 1323.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1322.

Fratribus ac Hospitali restituerent supra dictis: alioquin si infra dictum terminum, hujusmodi monitioni humiliter & effectualiter non parerent, occupata per eos, vel ipsorum nomine cum fructibus inde perceptis, ut prædicitur, non dimittendo libere magistro & Fratribus ante dictis, ipsos omnes & singulos, cujuscumque status, Ordinis, vel conditionis existerent, quantacumque dignitate fulgerent, ex tunc auctoritate nostra Excommunicationis; Capitula verò, Collegia, seu Convventus Ecclesiarum & Monasteriorum, nec non & Universitates Civitatum, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum; & ipsa civitates, Castra, Villas, & loca, quæ in his culpabilia forent, vel in quibus occupatores hujusmodi obtinerent Dominium temporale, si infra dictum terminum post mentionem hujusmodi, bona non restituerent, ut præmittitur, a te dicta ipso facto decernerent interditi sententis subjacere. Et ad majorem ignominiam eorundem dictas sententias, & alias pœnas per Prædecessorem eundem, ut prædicitur, promulgatas, denunciarent incurrisse, & facerent ab illis nunciari, & ab omnibus artibus evitari, donec restituerent, cum integritate præmissa, & mererentur absolutionis beneficium obtinere. Et licet postmodum dictum mandatum nostrum Archiepiscopi & suffraganei memorati diligenter fuerint executi, nonnulli tamen, sicut ex conquestione Magistri & Fratrum prædictorum accepimus, prætextu quarundam appellationum ad sedem interjectarum frivole supra dictam, & Inhibitionem quas injustè super his fieri procurarunt, præfata bona injustè & indebite retinebant, illaque dictis Magistro & Fratribus, quamvis dictæ Ordinationi celsitudo Regia parvissis dictisque Magistro & Fratribus bona dimississet, eadem reddere non curabant. Propter quod Archiepiscopi & suffraganei memorati denunciarunt eisdem, juxta prædicti mandati nostri tenorem, dictas pœnas & sententias incurrisse, quas diu sustinerunt, sicut, & adhuc sustinent animis induratis, in propriæ salutis dispendium & scandalum plurimorum. Postmodum autem nos, volentes detentorum ipsorum malitiis obviare, Archiepiscopis & suffraganeis supra dictis, sub eisdem pœnis, per alias diversas nostras dedimus litteras in mandatis ut omnes & singulos domorum & aliorum prædictorum bonorum detentores, in eorum Civitatibus, & Diocesisbus consistentes, quibusvis affectu favore & timore sepositis, ad restitutionem domorum & bonorum ipsorum per aggravationem pœnarum & sententiarum earundem, appellationibus & inhibitionibus memoratis nequaquam obstantibus compellere procurarent. Cum igitur dilectissime Fili, hujusmodi restitutionis nondum fuerit debitus subsecutus effectus, nosque illam pro Terræ Sanctæ commodis, ad quæ desideranter aspirare te novimus, intentis desideris affectemus. Magnificentiam Regiam paterno rogamus & hortamur affectu, & per misericordiam ejus, qui Terram ipsam asperione sui pretiosissimi sanguinis, pro humani salute generis consecravit, instantius obsecramus, quatinus Domo & bona prædicta præfatis Magistro & Fratribus, sic plenè, sic integrè, pro divina & Apostolicæ sedis ac nostræ reverentia restitui facias cum effectu, detentores ipsorum laicos videlicet, ad restitutionem eorum integram, prout expediens fuerit, compellendo; & super his, Archiepiscopis & suffraganeis me-

moratis, favoribus & auxiliis opportunis nec non & per potentiam Brachii secularis, si opus fuerit, assistendo, quod dicti Magister & Fratres eorum in hac parte juris plenius assequantur; tibi proinde apud eum qui pro minimis grandia recompensat, augeatur cumulus meritorum, humanæ laudis crescant præconia, & à nobis condigna proveniat actio granarum, nosque pro restitutione bonorum hujusmodi, non oporteat amplius laborare.

Datum Avinion. Decimo Calendas Junii Pontificatus nostri anno Sexto.

Contra usurpantes Romani Imperii Vicariatum: anno circiter 1323.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

SI Fratrum & coepiscoporum nostrorum, & aliorum quorumlibet jura illibata servari, & ab omni fore dispendio diminutionis extranea cupimus, & ad id libenter nostræ sollicitudinis studium adhibemus, multo fortius equidem pro nostris, & Romanæ Ecclesiæ sponse nostræ juribus, & honoribus conservandis ex injuncto nobis officii debito, apostolicæ provisionis partes tenemur intendere, nè temporibus nostris usurpationis injuriam subeant, aut detrimentum cujuscumque derogationis incurrant. Sanè in nostram, & Fratrum nostrorum deductum est, fama divulgante, notitiam, quod licet de jure sit liquidum, & ab olim fuerit inconcussè servatum, quod vacante imperio, sicut & nunc per obitum quondam Henrici Romanorum Imperatoris vacasse dignoscitur, cum in illo ad saecularem judicem nequeat haberi recursus, ad summum Pontificem cui in persona beati Petri terreni simul, & celestis imperii jura Deus ipse commisit, jurisdictionis Imperii prædicti devolvitur, ac illam, absque alterius participio durante vacatione hujusmodi, per se vel per alium, seu alios exercet in eodem imperio pleno jure: nonnulli tamen in Italiæ partibus potestatis, & dignitatis fastigium illicite ambiantes, in nostrum, & Sanctæ Romanæ matris Ecclesiæ, quantum in eis est præjudicium evidens, ac diminutionem honoris, & juris, vicariatus, seu alterius cujuscumque nomen officii, quod ipso Imperatore vivente ex ipsius fortè commissione gerebant in certis terris, territoriis, sive locis post decessum ipsius absque nostra, vel apostolicæ sedis petita, vel obtenta licentia retinere sibi, & nonnulli etiam de novo assumere, quod non gesserunt antea temerariis ausibus præsumserunt: quo vel quibus adhuc non verentur abuti, ac sub ejus, vel eorum colore multa facere, & fecisse noscuntur, quæ in nostram, & Ecclesiæ prædictæ injuriam aperte redundant, non abhorrentes pro his variis involvi criminibus, nec divinæ majestatis formidantes offensam. Quia igitur error cui non restituitur approbari videtur, & latum pandit delinquentibus sinum, qui eorum pervertis conatibus non resistit. Nos volentes nostris & Ecclesiæ sponse nostræ juribus & honoribus in hac parte prospicere, & malis, ac scandalis, quæ ex usurpativa retentione, seu assumptione hujusmodi orta sunt hastenus, & quæ procul dubio possent in antea subaritari, celeriter obviare, necnon periculis animarum hujusmodi retinentium, & usurpantium nomina, & eis abutentium, ut præfertur, salubriter occurrere cupian-

ANNO
1323.XVII.
Ex Anecd.
Martene
Tom. 2. col.
641.

tes, presentium auctoritate monemus sub excommunicationis pena omnes, & singulos cuiuscumque status, preeminencia, dignitatis, aut conditionis existant, etiam patriarchali, vel quavis alia superiori, aut Pontificali, vel regia seu alia quacumque prefulgeant dignitate, qui post vacationem imperii absque nostra, vel sedis predictae licentia, huiusmodi vicarii seu cuiusvis alterius officii nomen sibi ubilibet retinuerunt, seu assumerunt, & retinent, & sub talis denominationis pallio abusi sunt, & abutuntur potestate, vel iurisdictione quacumque, seu eius exercitio publice, vel occulte, quatenus de cetero a denominatione huiusmodi, aut nominis usurpatione, seu retentione predicta, vel cuiuscumque alterius, necnon usu, potestate, vel exercitio supra dictis profusus abstineant, & omnino desistant. Inhibentes insuper sub pena predicta omnibus, & singulis Patriarchis, & Prælatibus, etiam aliis superioribus, & inferioribus, ac regibus, Civitatibus, Communitatibus, Universitatibus, Capitaneis, potestatibus, rectoribus, comitibus, vice comitibus, Baronibus, & omnibus aliis cuiuscumque sint dignitatis, conditionis, aut status, ne predictos huiusmodi nomen vicariis, seu aliud quodlibet in eodem imperio retinentes, ut præfertur, aut usurpantes illicitè, vel eorum aliquem sub denominatione, vel titulo huiusmodi nominum, seu procuratores, commissarios, iudices, aut vices eorum gerentes, quocumque colore quæsito recipiant, vel admittant, nec ut vicariis, seu vicario, aut Officialibus imperii pareant vel intendant, aut pareri, vel intendi faciant, vel permittant, nec in his eis, vel ei quomodolibet præstet auxilium, consilium, vel favorem, alioquin in omnes, & singulos Patriarchas, Prælatos, etiam superiores, & inferiores reges, & ceteros de nominatione predicta, ut præmissum est, abutentes, ac illius prætextu assumentes quacumque officia, potestates, iurisdictiones, ac eorum exercitia, & in recipientes eos, ut vicarios, vel officiales imperii, aut commissarios eorum, ut talium, & in parentes, seu obediens eis ut talibus, aut præstantes in hoc sibi auxilium, consilium, vel favorem, nisi infra duorum mensium spatium a die datæ presentium numerandum penitus respuerint, vel se licentia sedis Apostolica super hoc ostenderit communitos, excommunicationis in singulares personas, & in terras, & loca ipsorum, & quolibet communitates, universitates, civitates, aut villas, interdicti sententias de Fratrum nostrorum consilio publice promulgamus, contra eos nihilominus spiritaliter, & temporaliter gravius processuri, prout inobedientia eorum exegerit, qualitas facti suaserit, & videbimus expedire. Et ut quibuslibet parendi talibus tollatur occasio, omnes, & singulos, qui huiusmodi vicariatus nomen usurpantibus iuramento fidelitatis tenentur stricti, a iuramento huiusmodi quantum ad hoc de potestatis plenitudine absolventes, auctoritate Apostolica firmiter inhibemus eisdem, ne talibus, ut vicariis, vel Officialibus imperii aliquatenus pareant, vel intendant. Et insuper omnes pactioes, obligationes, & considerationes, & colligationes a quibuscumque super hoc quomodolibet initas iuramento, vel quacumque alia firmitate vallatas omnino dissolvimus, iuribus vacuamus, irritamus, & quatenus de pacto processerint revocamus, ac huiusmodi, & quolibet alia iuramenta a quibuslibet super his præfita, per quæ pesser in predictis nostris, & Ecclesie predictæ iuribus derogari, præsertim cum iuramentum vinculum iniquitatis esse non debeat, relaxamus. Ceterum ut huiusmodi pro-

cessus noster ad communem omnium notitiam deducatur, cartas, sive membranas processum continententes eundem in Ecclesia Avenionensi appendi, vel assigni ostis, seu superliminaribus faciemus, quæ processum ipsam suo quasi sonoro præconio, & patulo iudicio publicabunt: ita quod omnes, & singuli, quos processus ipse contingit, & contingere potest, nullam postea possint excusationem prætere, quod ad eos talis processus non pervenerit, vel quod ignoraverint eundem, cum non sit verisimile remanere, quoad ipsos, incognitum, vel occultum, quod tam potenter omnibus publicatur. Actum Avenioni in domo Episcopali undecimo Kalendas Aprilis.

De Colloquio inter Papam & Comitem de Murref Angli, & super titulo Regis in literis ad Robertum de Brus scribendis: anno 1324.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Edvardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

NE celsitudo Regia de his, quæ nobilis Vir Comes Moraviæ, nuper ad sedem veniens Apostolicam, proposuit & petit coram nobis, aliter, quam veritas se habeat, informetur; ecce quod illa, nec non & ea, quæ nos sibi respondimus tibi seriose duximus, ut sequitur, describenda. Primo, namque petit dictus Comes quod, cum ipse votum de transfretando in Terræ Sanctæ subsidium emisisset, nec illud commode, sine sedis predictæ licentia complere valeret. Sibi licentiam huiusmodi, nec non & indulgentiam, quæ per ipsam sedem dari consuevit in dicta Terræ subsidium transfretantibus, pro quibus principaliter nostram adierat, ut asseruit presentiam, concedere dignaremur. Ad quod sibi duximus respondendum, quod cum ex huiusmodi particulari peregrinatione negotium dictæ Terræ non speraremus probabiliter adjuvari, nec ad præsens salutem suam peregrinationem predictam conferemus proficere, cum tam ipse, quam alii partium Scotiæ Regnicolæ, suis demeritis exigentibus, penis & sententiis nostrorum Processuum proficere, & merito bonorum Operum se reddidissent indignos, non erat per nos petitioni suæ huiusmodi annuendum. Sed cum super concordia, inter te & Scotos eisdem, Actore Domino reformanda nedum utrique parti disidentium, sed toti Christianitati perutili, & Terræ predictæ negotium non modicum opportuna, ipsius Comitis presentiam accommodam multipliciter speraremus, si predicta tractandæ concordiæ, pro parte Scotorum ipsorum labores efficaciter vellet assumere; nos postquam illos ad effectum debitam perduxisset, vel per ipsum, bona fide, circa dictam perficiendam concordiam, data opera efficaci, non stare, quo minus finis votivus ejusdem concordiæ sequeretur, reconciliato eo primitus Sanctæ Romanæ Ecclesie, & præstata satisfactioe condigna petitioni suæ predictæ exauditionis aditum præberemus. Eodem vero Comite postmodum subjungente, quod certi, solennes nuncii pro reconciliatioe Scotorum ipsorum Ecclesie procuranda erant in proximo ad nostram presentiam destinan-

XVIII.
Ex Arch.
Angl. Rimer.
Tom. 4. pag.
28.

